

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1976-1977.

7 DECEMBER 1976

WETSONTWERP

betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977.

I. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER VAN EYNDE

OP DE TEKST

AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 77.

§ 3 van dit artikel vervangen door wat volgt :

« § 3. De gemeenten die niet vallen onder de toepassing van artikel 77 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976, kunnen gemachtigd worden door de Minister van Binnenlandse Zaken bij het Gemeentekrediet van België een consolidatielening aan te gaan voor het bedrag van het tekort dat op hun rekening voor het jaar 1975 zou gebleken zijn als daarop de verplichtingen zouden zijn aangerekend, volgend uit § 2 van dit artikel voor 1974 en 1975. »

VERANTWOORDING.

De bedoeling van de door de regering voorgestelde tekst is voor de jaren 1974 en 1975 de nadelige invloed weg te werken voor de deficitaire gemeenten van de gewijzigde wet op de ziekenhuizen (wet van 28 december 1973). Zoniet was er geen reden om de consolidatielening te beperken tot de last die uit deze wijziging in de wet op de ziekenhuizen volgt (§ 3 *in fine* van het voorstel van de regering). Om een enigszins gelijke behandeling van de verschillende gemeenten te bekomen is het dan ook maar billijk dat de toestand van de rekening 1975 wordt in aanmerking genomen, aangepast aan de bedoeling van de regering, d.w.z. rekening houdend met de weerslag van de gewijzigde ziekenhuiswet op de jaren 1974 en 1975. De weerslag van deze wet is inderdaad zo sterk dat gemeenten, die nog een rekening met een zeker boni konden voorleggen over 1975, ruim deficitair zouden

Zie :

1004 (1976-1977) :

- N^r 1 : Wetsontwerp.
- N^{rs} 2 tot 10 : Amendementen.
- N^r 11 : Verslag.
- N^{rs} 12 tot 16 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1976-1977.

7 DÉCEMBRE 1976

PROJET DE LOI

relatif aux propositions budgétaires 1976-1977.

I. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. VAN EYNDE

AU TEXTE

ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 77.

Remplacer le § 3 de cet article par ce qui suit :

« § 3. Les communes qui ne tombent pas sous l'application de l'article 77 de la loi du 5 janvier 1976 relative aux propositions budgétaires 1975-1976 peuvent être autorisées par le Ministre de l'Intérieur à contracter un emprunt de consolidation auprès du Crédit communal de Belgique pour apurer le déficit qui serait apparu dans leur compte de l'année 1975, si les engagements résultant du § 2 du présent article pour 1974 et 1975 étaient imputés à ce compte. »

JUSTIFICATION.

Le but du texte proposé par le Gouvernement est d'annuler, pour les années 1974 et 1975, l'influence néfaste aux communes déficitaires de la loi modifiée sur les hôpitaux (loi du 28 décembre 1974). Sinon, il n'y avait aucune raison de limiter l'emprunt de consolidation aux charges qui résultent de cette modification de la loi sur les hôpitaux (§ 3, *in fine*, de la proposition gouvernementale). Il est donc équitable, afin d'obtenir que toutes les communes soient traitées à peu près sur un pied d'égalité, que soit prise en considération la situation du compte de 1975, adaptée aux intentions du Gouvernement, c'est-à-dire compte tenu des répercussions de la loi modifiée sur les hôpitaux pour les années 1974 et 1975. Les répercussions de cette loi sont, en effet, si fortes que les communes qui, pour 1975, pouvaient encore présenter un compte avec un certain boni, auraient été largement défi-

Voir :

1004 (1976-1977) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N°s 2 à 10 : Amendements.
- N° 11 : Rapport.
- N°s 12 à 16 : Amendements.

geweest zijn, indien daarbij rekening was gehouden met de weerslag van de gewijzigde ziekenhuiswet. Het was niet mogelijk daarmee rekening te houden tijdens de begrotingsjaren 1974 en 1975 omdat de eerste toepassing van deze wet slechts gebeurde in de loop van maart 1976.

J. VAN EYNDE.

II. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR Mevr. MATHIEU-MOHIN

OP DE TEKST

AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 64.

De tekst van dit artikel aanvullen als volgt :

« De met tijdloon vergoede beroepsbezigheid is toegelaten naar rata van de helft van de normale arbeidsduur vastgesteld door het Paritair Comité van de betrokken sector.

De niet met tijdloon vergoede beroepsbezigheid is toegelaten voor zover de door deze bezigheid opgebrachte bedrijfsinkomsten vijftigduizend frank per kwartaal niet overschrijden.

Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het verloop van het loonindexcijfer ».

VERANTWOORDING.

De begrotingswet bepaalt dat de gepensioneerden in de overheidssector inzake arbeid voortaan onder dezelfde bepalingen vallen als die welke in de regeling voor werknemers gelden.

Die bepalingen houden in dat het pensioen niet meer wordt uitbetaald wanneer de werknemer een met tijdloon vergoede bezigheid uitoefent gedurende meer dan 270 uren per kwartaal of wanneer hij voor een niet met tijdloon vergoede bezigheid een bezoldiging van ongeveer 20 000 F per kwartaal ontvangt.

270 uren per kwartaal stemmen overeen met half-time werk; 20 000 F per kwartaal stemt zelfs niet overeen met de helft van het loon van een ongeschoold arbeider.

Om de sociaal-economische werkelijkheid te volgen, moet dit laatste bedrag op 50 000 F worden gebracht en het moet de loonontwikkeling volgen.

III. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER DEFOSSET

OP DE TEKST

AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 64.

De tekst van dit artikel aanvullen als volgt :

« Die leeftijd wordt op 60 jaar gebracht voor de beroepsmilitairen en het rijkswachtpersoneel. »

citaires s'il avait été tenu compte des répercussions de la loi modifiée sur les hôpitaux. Il n'était pas possible d'en tenir compte au cours des années budgétaires 1974 et 1975, parce que cette loi n'a été appliquée pour la première fois que dans le courant du mois de mars 1976.

II. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR Mme MATHIEU-MOHIN

AU TEXTE

ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 64.

Compléter le texte de cet article par ce qui suit :

« Toute activité professionnelle qui est rémunérée au temps est autorisée à concurrence de la moitié de la durée normale de travail fixée par la Commission paritaire du secteur concerné.

Toute activité professionnelle qui n'est pas rémunérée au temps est autorisée, pour autant que les revenus professionnels produits par cette activité ne dépassent pas un montant de cinquante mille francs par trimestre.

Le montant sera adapté annuellement en fonction de l'évolution de l'indice des salaires ».

JUSTIFICATION.

La loi budgétaire prévoit que, dorénavant, les pensionnés du secteur public seront soumis en matière de travail aux dispositions applicables dans le régime des travailleurs salariés.

Or, ces dispositions prévoient que la pension n'est plus payée si les travailleurs salariés exercent au-delà de 270 heures par trimestre une activité au temps ou s'ils perçoivent une rémunération de 20 000 F (environ) par trimestre pour une activité non rémunérée au temps.

270 heures par trimestre correspondent à un travail à mi-temps; 20 000 F par trimestre ne correspondent même pas à la moitié du salaire d'un manoeuvre.

Afin de suivre la réalité économique-sociale, il y a lieu de porter ce dernier montant à 50 000 F; il doit suivre l'évolution des salaires.

Lucienne MATHIEU-MOHIN.

III. — AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. DEFOSSET

AU TEXTE

ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 64.

Compléter comme suit le texte de cet article :

« Cet âge est porté à 60 ans en ce qui concerne les militaires de carrière et le personnel de la gendarmerie. »

VERANTWOORDING.

Houdt men rekening met de leeftijd waarop de militairen verplicht zijn de dienst te verlaten, dan moet men wel constateren dat zij, in vergelijking met de particuliere sector, het onderwijs en de magistratuur, slechts een relatief korte tijd hun maximumwedde genieten.

Voorts is de minimumleeftijd voor het pensioen of het brugpensioen in de particuliere sector vastgesteld op 60 jaar, terwijl die voor de militairen 55 jaar is en, in sommige gevallen zelfs nog lager.

Derhalve is de toepassing van de in de particuliere sector geldende beperking inzake beroepsbezigheid op de militairen die vóór de leeftijd van 60 jaar worden gepensioneerd, een in elk geval onverantwoorde discriminatie.

Art. 71.

(Ter vervanging van het vorig amendement — Stuk n° 1004/15-III).

A. — In hoofddorde :

Dit artikel weglaten.

B. — In bijkomende orde :

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Vanaf 1 januari 1977 mag het nominaal bedrag der pensioenen die behoren tot een regeling die in het emeritaat voorziet, niet hoger liggen dan het maximum van de weddeschaal die verbonden is aan de functie die de betrokkenen het laatst hebben uitgeoefend; dit maximum blijft echter, zoals de activiteitswedden, onderworpen aan de afhouding ten bate van het Fonds voor de overlevingspensioenen.

De tijd gedurende welke de belanghebbenden een emeritaatspensioen hebben genoten waarop de in het eerste lid bedoelde inhouding is verricht, komt in aanmerking voor de berekening van het overlevingspensioen ».

VERANTWOORDING.

A. — Artikel 100 van de Grondwet bepaalt dat de rechters voor het leven worden benoemd. De emeritus-magistraat blijft derhalve lid van de rechterlijke macht en behoudt als dusdanig al hetgeen daaraan is verbonden, inclusief zijn wedde. Het « emeritaatspensioen » is dan ook niets anders dan deze wedde.

De grondwettelijk vastgestelde onafzetbaarheid van de rechter verbiedt de wedde van de emeritus-magistraat ten opzichte van de wedde van de werkende magistraat te verminderen.

B. — Artikel 100 van de Grondwet verbiedt niet dat de wedden van de emeriti-magistraten, « emeritaatspensioenen » genaamd, evenals de wedden van de werkende magistraten, het voorwerp zouden uitmaken van een afhouding ten bate van het Fonds voor overlevingspensioenen. Vanzelfsprekend zal deze afhouding aan de weduwe van de emeriti-magistraten ten goede komen.

Er mag niet worden gezegd dat het aan de magistraat-emeritus verleende pensioen hoger ligt dan zijn wedde omdat de inhouding van 6,5 % op zijn wedde niet meer wordt verricht.

Wie zo redeneert, vergeet dat die inhouding een bijdrage is met het oog op de vestiging van de overlevingspensioenen. Ieder jaar dat die bijdrage wordt gestort telt mede voor de berekening van het weduwen- en wezenpensioen; het volledige pensioen wordt verkregen na 40 jaar bijdrage.

Nu is het zo dat de weduwen van magistraten het volledige pensioen over het algemeen niet bereiken omdat de loopbaan van een magistraat, die doorgaans in dienst treedt op een leeftijd boven 30 jaar, te laat begint.

Het ware dan ook billijk dat de aan gepensioneerde magistraten opgelegde verplichting om 6,5 % van hun pensioen af te staan, als tegenhanger zou hebben dat de onder de nieuwe regeling verlopen tijd mede in aanmerking komt voor de berekening van het weduwen- en wezenpensioen.

Men verlieze niet uit het oog dat de weduwen van magistraten bij de berekening van hun pensioen reeds een vermindering ondergaan : de bijdragen worden immers ingehouden op de gehele wedde, terwijl die wedde, wanneer zij tot grondslag dient voor de berekening van het overlevingspensioen, verminderd wordt met de helft van het verschil tussen genoemde wedde en die van inspecteur-generaal.

JUSTIFICATION.

Si on tient compte de l'âge auquel les militaires sont obligés de quitter le service, on doit constater qu'en regard du secteur privé, de l'enseignement ou de la magistrature, le militaire ne jouit que pendant une période relativement courte de son traitement maximum.

D'autre part, dans le secteur privé, l'âge minimum pour la prise de cours de la pension ou de la prépension est de 60 ans, tandis que dans le secteur militaire, cet âge est de 55 ans, et plus bas encore dans certains cas.

Dès lors, appliquer la limitation de l'activité professionnelle privée dans le secteur privé au militaire pensionné avant l'âge de 60 ans est une discrimination qui ne peut, en aucun cas, se justifier.

Art. 71.

(En remplacement de l'amendement précédent — Doc. n° 1004/15-III).

A. — En ordre principal :

Supprimer cet article.

B. — Subsidiairement :

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« A partir du 1er janvier 1977, le montant nominal des pensions relevant d'un régime prévoyant l'éméritat ne peut excéder le maximum de l'échelle barémique attachée à la fonction exercée en dernier lieu par les intéressés, ce maximum restant toutefois soumis, comme le traitement d'activité, aux prélèvements au profit du Fonds des pensions de survie.

Le temps pendant lequel les intéressés ont reçu une pension d'éméritat sur laquelle a été perçue le prélèvement dont il est question à l'alinéa 1er est admis pour le calcul de la pension de survie ».

JUSTIFICATION.

A. — L'article 100 de la Constitution dispose que les juges sont nommés à vie. Dès lors, le magistrat émérite reste membre du pouvoir judiciaire et conserve tout ce qui s'attache à cette qualité, en ce compris son traitement. La « pension d'éméritat » n'est donc pas autre chose que ce traitement.

Cette disposition constitutionnelle de l'immovibilité du juge interdit que le traitement du magistrat émérite soit réduit par rapport à celui du magistrat en activité.

B. — L'article 100 de la Constitution n'interdit pas que les traitements des magistrats émérites, dits « pensions d'éméritat », fassent l'objet, tout comme les traitements des magistrats en activité, d'une retenue au profit du Fonds des pensions de survie. Il va de soi que cette retenue profitera ainsi aux veuves des magistrats émérites.

On ne peut dire que la pension accordée au magistrat émérite est supérieure à son traitement, pour la raison que la retenue de 6,5 % sur son traitement cesse d'être opérée.

Raisonnement ainsi, c'est perdre de vue que cette retenue constitue une cotisation en vue de la constitution des pensions de survie. Chaque année pendant laquelle cette cotisation est versée compte pour le calcul de la pension de la veuve et des orphelins, la pension entière étant acquise après 40 ans de contributions.

Or, les veuves de magistrats ne peuvent généralement pas atteindre la pension complète en raison de la tardivité du début de la carrière du magistrat, généralement recruté à un âge supérieur à 30 ans.

Aussi serait-il équitable que l'obligation imposée aux magistrats pensionnés d'abandonner une tranche de 6,5 % de leur pension trouve sa correspondance dans la validation du temps couru sous ce régime pour le calcul de la pension de la veuve et des orphelins.

On ne peut perdre de vue que les veuves de magistrats subissent déjà une réduction dans le calcul de leur pension. En effet, alors que les cotisations sont perçues sur l'entièreté du traitement, ce traitement est réduit de la moitié de la différence qui le sépare de celui d'inspecteur général lorsqu'il sert de base au calcul de la pension de survie.

IV. — AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER URBAIN
OP DE TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 32.

De tekst van dit artikel aanvullen met wat volgt :

« of voor het onderwijs voor sociale promotie in het raam van een versoepeling van de blokkeringsmaatregelen in verband met de oprichting van afdelingen. »

VERANTWOORDING.

Op het stuk van de beroepsopleiding is sinds jaren aanhoudend een verschuiving waar te nemen naar de diensten van de R. V. A. ten nadele van de opleidingsstructuren welke afhangen van de Nationale Opvoeding en, meer bepaald, van het onderwijs voor sociale promotie. Gelet op het soepele karakter van dit laatste onderwijs beantwoordt dit het best aan de ontwikkeling van de behoeften in de tijd en eveneens op het vlak van de sub-gewesten. De blokkeringsmaatregelen in verband met de oprichting van afdelingen zijn strijdig met die aanpassingsmogelijkheid.

Het betrokken krediet zou gedeeltelijk moeten worden besteed aan de versoepeling van de blokkering in het onderwijs voor sociale promotie, ten einde dit laatste opnieuw de mogelijkheid te bieden ten volle zijn opdracht te vervullen.

IV. — AMENDEMENT
PRÉSENTÉ PAR M. URBAIN
AU TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 32.

Compléter comme suit, le texte de cet article :

« ou de l'enseignement de promotion sociale dans le cadre d'un assouplissement des mesures de blocage de création de sections. »

JUSTIFICATION.

En matière de formation professionnelle, il s'opère un glissement continu, depuis des années, vers les services de l'O. N. E. M. au détriment des structures de formation relevant de l'Education nationale et, en particulier, de l'enseignement de promotion sociale. Celui-ci est le plus apte, en raison de sa souplesse, à l'évolution des besoins dans le temps et au niveau de sous-régions. Les mesures de blocage de création de sections vont à l'encontre de cette faculté d'adaptation.

Le crédit dont il est question devrait être affecté en partie à l'assouplissement du blocage dans l'enseignement de promotion sociale, ce qui lui permettrait de jouer à nouveau pleinement son rôle.

R. URBAIN.